

Sygn. akt II KZ 48/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **T. L.**

skazanego z art. 286 § 1 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 3 grudnia 2014 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Kierownika Sekcji II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 22 października 2014 r.,

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w W., zakończonej prawomocnie wyrokiem Sądu Okręgowego w W.,

na podstawie art. 437 § 1 kpk

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

T. L. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w W. Postępowanie w tej sprawie zakończone zostało prawomocnie wyrokiem Sądu Okręgowego w W.

W dniu 4 czerwca 2014 r. do Sądu Apelacyjnego wpłynęło pismo skazanego stanowiące wniosek o wznowienie postępowania w tej sprawie i jednocześnie zawierające wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i wniesienia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego wymienionymi wyrokami.

Wyznaczony obrońca z urzędu w opinii z dnia 17 września 2014 r. stwierdził, iż nie znajduje podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania. W dniu 24 września 2014 r. wezwano T. L. do uzupełnienia w terminie 7 dni formalnego braku jego wniosku o wznowienie postępowania. Wezwanie to dotyczyło usunięcia braku formalnego przez sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie przez adwokata.

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku skazanego wobec nieuzupełnienia braku.

W zażaleniu skazany podniósł, że w sprawie pominięto jego kolejny wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Wniosek o wznowienie postępowania powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata. W orzecznictwie i piśmiennictwie obowiązek wynikający z art. 545 § 2 k.p.k. określany jest powszechnie jako przymus adwokacki. Interpretacja słowa „powinien” jest jednolita i uznaje się to słowo jako równoznaczne z bezwzględną koniecznością realizacji nakazu zawartego w omawianym przepisie. Wyznaczony dla T. L. obrońca z urzędu skierował do sądu pismo, w którym przedstawił argumenty, które jego zdaniem nie uzasadniają złożenia wniosku o wznowienie postępowania. Ocena tego działania przedstawiana w pismach skarżącego, w tym w zażaleniu ma charakter subiektywny. Analiza stanowiska obrońcy prowadzi do wniosku, że należycie wywiązał się z nałożonego nań obowiązku. Wyznaczenie obrońcy z urzędu spełniło wymóg rzetelnego procesu. W ramach standardów tego procesu nie można jednak gwarantować dokonywania przez obrońców tylko takich czynności, które są zgodne z poglądami wnioskodawców. Sąd nie może przy tym wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez wnioskodawcę oczekiwanego przez niego efektu, stąd jego kolejny wniosek nie został uwzględniony (zob. m. in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 sierpnia 2008 r., IV KZ 52/08, R-OSNKW z 2008 r., poz. 1711; z dnia 17 września 2008 r., III KZ 92/08, R-OSNKW z 2008 r., poz. 1872).

Skazany mógł zatem po otrzymaniu wezwania do usunięcia braku sam ustanowić adwokata w celu sporządzenia i podpisania takiego wniosku. Fakt, że nie

uczynił tego, nie uzupełniając braku powoduje, że zaskarżone zarządzenie jest zasadne i jako takie utrzymane zostało w mocy. Na marginesie tylko można dodać, że także obecnie skazany może ustanowić obrońcę z wyboru w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania.